

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Thomæ Tamburini Societatis Iesu Siculi
Caltanisettensis, In Alma Vniversitate nobilis Civitatis
Messanæ, Theologiæ Primarij Professoris. Explicatio
Decalogi Duabus distincta partibus**

In qua omnes ferè conscientiæ casus, ad decem Præcepta pertinentes,
mira brevitate, claritate, & quantum licet, benignitate declarantur

Continens sex Libros posteriores in Decalogum, id est, expositionem
præceptorum secundæ tabulæ

Tamburini, Tommaso

Monachii, Anno M.DC.LIX.

Accusare inimicum, & non remittere juridicè ex num. 9.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39995

cat. Fateor tamen, in quinto inesse magnum periculum, ne, dum illum exerces, transiliias ad primum.

8. Dices: In hoc quinto non solum apparer dictum periculum, sed et proflus videtur esse ipsissimus primus actus. In utroque enim desideratur alteri malum, ut illi sit malum, & incommodum; nam hoc incommodum, quod alter patitur, dum pœnam subit, reputatur a læso suum bonum, & grata satisfactio, quod certè videtur esse proprium odij.

Respondet bene Lessius, d' esse magnum discriminem inter primum, & quintum actum: In odio enim, in quo consistit primus actus, desideratur alteri malum, solum ut ei sit male, idque absque modo, vel mensura; In vindicta vero (ita vocatur actus quintus, imo & ceteri, præter primum) solum secundum mensuram delicti; in odio sistitur in malo proximi, in vindicta sistitur in recto ordine iustitiae; In odio non sit reparatio injuriaæ eo modo, quo debet fieri, in vindicta vero sit debito modo, nempe medio Iudice, non autem immediate per ipsum Iesum; Iesus enim licet possit a Iudice, imo & a Deo & petere predictam vindictam justam, quantum scilicet meretur culpa laudentis; non potest tamen ex se ipso infligere, juxta illud: f' Mibi vindictam, ergo retribuam. Cum ergo in primo actu Iesus ex se desideret malum, ut malum alteri, in quinto autem non ex se, sed a Iudice, idque cum moderatione, juxta quantitatem delicti, clare appetet, esse hos actus valde diversos.

d' Less. ibid. n. 15. e Io. Sanc. d. 2. n. 11. f' Ad Rom.

Verum nondum animus quiescit, nisi ad peculiares nonnullos casus, de eodem hoc argumento explicandos, descendamus.

Accusare inimicum, non remittere juridice &c.

9. Licetne, apud Judices inimicum accusare, accusationem prosequi, nec ab illa vele desistere, nec vele remissionem per publicum instrumentum, seu Notarij scripturam exhibere?

Respondeo: Si haec sicut intentione dicta in primo actu, certum est, esse mortalia; si alijs modis, non esse; & etiam si quamicumque aliam satisfactionem laedens offerat; Ratio est, quia Iesus in his, quod justum est, exposcit; absitramen scandalum, quod abierit, si tuam intentionem palam facias.

g' Less. ibid. n. 14. Suar. Coninch. Lora, quique apud Castrep. l. c. n. 9.

Videbitur allicui esse aliquis scrupulus, si haec sicut, ex intentione quinto loco explicata. Verum fateor, esse consulendum, ut juxta Christi Domini consilium, huic tue satisfactioni propter ejusdem amorem renuncies: tamen in rigore, peccatum non est, quia cum Iudices sint a Rep. positi, ut reos puniant, & Iasis satisfactio exhibeat, idque sit bonum iustitiae, ut modo vidimus, & secus, iniquè ejusmodi iudices pro satisfactione offensorum ponentur, consequenter dicendum, dum Iasi hoc ipsū petunt, jus ex iustitia debitur.

tum petere. Quod si ipsi reo id sit provocatum odij, scandalum erit pavlovum: Iesus enim, dum rem justam petis, & dum à publico Iudice eam petis, nihil mali, & nihil speciem male habens committis, adeoque in scandalum peccaminosum non incurris.

10. Si tua satisfactio, exemplum punitionis delinquentis, & hi similes boni fines sint adeo leves, & cum ea facilitate animi negligi possint, ut longe superentur à damno, quod inops v. g. familia rei puniendi passura esset, tunc alicui videbitur obligare charitas, ad publicè remittendum: nam ex probabiliore sententia, dicta §. 1. nu. 18. Charitas obligat, proximi malo gravi succurrere, si cum parvo proprio incommodo possimus. Notanter dixi (alicui videbitur) nam hic adest culpa, quæ semper meretur dignam poenam, & hæc re ipsa à Iudice, ne impunita remaneant delicta, infligitur, nullo respectu habito ad damna familia rei, quod non est in casibus, de quibus sermo fuit in dicto num. 18. Cuc ergo non licebit ad dictam poenam concurrere ei, qui ex bonis finibus prædictis accusat? nam fortasse propterea absoluunt Lessius paulo ante nu. dixit, liceat, nec hanc vel similem exceptionem adhibuit. Id tamen expende, Lector, accuratius.

Salutatio inimici.

11. Ajo, te non esset regulariter h. obligatum, salutare inimicum: Ratio est, quia cum non teneantur, salutare quoque nobis obvios, salutationis omissione non est per se signum odij,

nec ex se excitans inimicum, ad odio habendum non salutantem.

h. Suar. d. 5. de Charit. sec. 5. nu. 8.
Coninch. d. 24. de Charit. d. 6. num. 91.
Bonac. t. 1. d. 3. c. 1. Decal. prec. q. 2.
p. 3. nu. 3. Diana p. 2. Tr. 13. ref. 62.

12. Dixi (regulariser) nam si ante illum solitus eras salutare, & nunc à salutatione abstineas, vel si ex circumstantijs colligatur, te nunc salutationem omittere ex odio, propter injuriam acceptam, vel si inimicus fit tuus superior, vel si occurrentibus pluribus, inter quos est inimicus, cæteros salutes, excepto inimico, vel si ultra omissionem salutationis, oculis præter solitum toruis inimicum aspicias, insolito fastu pileum capiti comprimas, peccabis sanè, quia sic formatem odij sine dubio præbebis. Iuvat afferre Hurtadi de Mendoz. sententiam: hh Ab obligatione salutandi (inquit) solvo, primò parentem, Prælatum, Iudicem, quando ex circumstantijs colligitur, in poenam justam, eos non salutare inimicos. Secundò, eos, qui sine gravi incommodo honoris, non possent salutare inimicum: hoc tamen est valde rarum. Tertiò eum, qui infamem accepit injuriam, cuius æstimatio petit austriorem vultum, ut si vocatus fuisset fur, Iudæus, Sodomita, tunc enim prudenter censetur, omissionem salutationis non esse ex odio, sed ex justo dolore, & ingenti acerbitate, quæ justè adimit urbanitatis signa: Item esset multis argumento, eum parui æstimasse tam acerbam injuriam.

hh Hurtad. apud Diana. p. 5. tr. 13. ref. 89.

13. Duo

